

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-12(5)/16/AnŁ

Warszawa, 21 lipca 2016 r.

DECYZJA DIH-1/63/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Anety Karpińskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Aneta Karpińska Stołówka Szkolna „Dobrzec” Bar Smakosz w Kaliszu od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 27 kwietnia 2016 r. (nr akt sprawy: D/KA.ŻG.8361.33.2016), w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, tj. dwóch zestawów dań obiadowych o łącznej wartości 16,00 zł,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 15-19 lutego 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, zwanego dalej również „*Wielkopolskim WIIH*”, w stołówce szkolnej mieszczącej się w Kaliszu przy ul. Hanki Sawickiej 3B, należącej do przedsiębiorcy Anety Karpińskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Aneta Karpińska Stołówka Szkolna „Dobrzec” Bar Smakosz w Kaliszu, zwanej dalej również „*stroną*”, sprawdzono m.in. rzetelność obsługi poprzez dokonanie zakupu kontrolnego dwóch zestawów dań obiadowych „dużych” wybranych z uwidocznionego „Jadłospisu” w składzie: pulpety, ziemniaki, surówka, w cenie 8 zł za zestaw, o łącznej wartości 16 zł – zwanych dalej „*dwoma zestawami obiadowymi*”.

Ustalono, że według uwidoczonych w miejscu sprzedaży „Gramatur żywieniowych”, masa wydanych pulpetów powinna wynosić 100 g, ziemniaków – 300 g, a surówki – 200 g. W celu sprawdzenia rzetelności tej deklaracji, oba ww. zestawy obiadowe pobrano do badań laboratoryjnych, co zostało udokumentowane w protokole pobrania próbki nr 099696 z dnia 15 lutego 2016 r.

Ponadto w toku kontroli sprawdzono prawidłowość przekazywania konsumentom obowiązkowych informacji o oferowanych potrawach. Wielkopolski WIIH stwierdził, że w jadłospisie, na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom dla potraw zakupionych kontrolnie w formie zestawu obiadowego (tj. pulpetów, ziemniaków i surówki) nie podano wykazu składników, co naruszało przepis § 19 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania”. Dodatkowo Wielkopolski WIIH stwierdził, w przypadku pulpetów nie przekazano konsumentom danych dotyczących składników powodujących alergię lub reakcje nietolerancji (według oświadczenia przedsiębiorcy, pulpety zostały przyrządzone m.in. z jaj oraz suchej bułki), co naruszało obowiązek wynikający z przepisów art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1169/2011”.

Kontrolowany przedsiębiorca uzupełnił oznakowanie w trakcie kontroli.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 19 lutego 2016 r. (nr akt kontroli: D/KA.ŻG.8361.33.2016).

Badania przeprowadzone przez Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu pod kątem zgodności masy pulpetów, ziemniaków i surówki w dwóch zestawach obiadowych z deklaracją dla konsumentów wykazały, że:

- masa pulpetów w zestawach wynosiła 179,6 g (niepewność wyniku 11) i 162,6 g (9,9) przy deklaracji 100 g,
- masa ziemniaków w zestawach wynosiła 274,1 g (16,7) i 326,6 g (19,9) przy deklaracji 300 g,
- masa surówki w zestawach wynosiła 225,2 g (13,7) i 177,5 g (10,8) przy deklaracji 200 g.

Powyższe udokumentowano w sprawozdaniach z badań z dnia 17 lutego 2016 r. nr 43/2016 i 44/2016.

Wielkopolski WIIH poinformował stronę w piśmie z 14 marca 2016 r., że dwa zestawy obiadowe są niezgodne z deklaracją z uwagi na:

- niższą masę ziemniaków w zestawie opisanym w sprawozdaniu z badań nr 43/2016, która wynosiła 274,1 g zamiast 300 g,
- niższą masę surówki w zestawie opisanym w sprawozdaniu z badań nr 44/2016, która wynosiła 177,5 g zamiast 200 g.

Wobec stwierdzonych nieprawidłowości, pismem z 31 marca 2016 r., Wielkopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Anetę Karpińską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Aneta Karpińska Stołówka Szkolna „Dobrzec” Bar Smakosz w Kaliszu o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, tj. dwóch zestawów obiadowych, oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 27 kwietnia 2016 r., na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, Wielkopolski WIIH wymierzył przedsiębiorcy Anecie Karpińskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Aneta Karpińska Stołówka Szkolna „Dobrzec” Bar Smakosz w Kaliszu karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, tj. dwóch zestawów obiadowych.

Pismem z 12 maja 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o anulowanie kary pieniężnej w kwocie 500 zł.

W odwołaniu strona przedstawiła wyjaśnienia na okoliczność zakwestionowanej masy potraw w dwóch zestawach obiadowych. Podniosła ona, że w przypadku ziemniaków, w jednym z zestawów masa była niższa od zadeklarowanej (wg sprawozdania z badań nr 43/2016), zaś w drugim zestawie wyższa (wg sprawozdania z badań nr 44/2016). W przypadku surówki sytuacja była podobna, przy czym niższą masę surówki stwierdzono w drugim zestawie (sprawozdania z badań nr 44/2016), a wyższą w pierwszym zestawie (sprawozdanie z badań nr 43/2016). Ponadto oba zestawy zawierały wagowo więcej pulpetów niż zadeklarowano. Rozbieżności między deklaracją a faktyczną masą ziemniaków i surówki strona tłumaczyła pośpiechem przy obsłudze dużej liczby konsumentów w porze obiadowej, a w przypadku surówki, także technologicznym ubytkiem masy (utrata płynu z kapusty pekińskiej pod wpływem przypraw i ciepła).

W odniesieniu do zarzutu nieprawidłowego oznakowania w jadłospisie, tj. braku wykazu składników oraz informacji o alergenach, strona podniosła, że nie została pouczona o

takim obowiązku w czasie poprzedniej kontroli, przeprowadzonej w 2015 roku przez Powiatową Stację Sanitarno-Epidemiologiczną w Kaliszu. Odwołująca się strona stwierdziła, że nie jest w stanie śledzić codziennie nowych przepisów wchodzących w życie „tym bardziej, że w gastronomii jest ich dość dużo”. Strona wyraziła przekonanie, że powinna zostać najpierw pouczona o zmianach, które należy wprowadzić, a nie zostać od razu ukarana karą pieniężną. Strona wyjaśniła, że w dotychczasowej działalności w gastronomii informacji na temat alergenów w serwowanych potrawach udzielała ustnie na prośbę konsumentów. Podkreśliła ona ponadto, że w czasie kontroli zmieniała jadłospis zgodnie z zaleceniem inspektorów Wielkopolskiego WIIH.

Pismem z 19 maja 2016 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Anetę Karpińską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Aneta Karpińska Stołówka Szkolna „Dobrzec” Bar Smakosz w Kaliszu, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „*Kpa*”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1169/2011, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

W myśl art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Art. 8 rozporządzenia 1169/2011 stanowi wyjaśnienie zakresów odpowiedzialności podmiotów za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności, o której to odpowiedzialności mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r., s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ww. rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i

dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące artykułów rolno-spożywczych, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Rozporządzenie 178/2002, w art. 8 ust. 1 wskazuje, że prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością.

Rozporządzenie w sprawie znakowania w § 19 ust. 1 pkt 3 stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniach sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in. wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia (składniki alergenne).

Zgodnie z § 19 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wskazuje, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu można,

na podstawie art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, odstąpić od wymierzenia ww. kar pieniężnych.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji stwierdził, że w przypadku oferowanych do sprzedaży, w stołówce należącej do strony, dwóch zestawów obiadowych brak było wykazu składników, w tym również składników alergennych. Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa UOKiK, Wielkopolski WIIH zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia wymagań prawa żywnościowego, tj. § 19 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie znakowania w związku z art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1169/2011, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Prezes UOKiK nie podzielił natomiast stanowiska organu pierwszej instancji, że ustalenie dotyczące zaniżenia w stosunku do deklaracji masy składników w ww. zestawach obiadowych (ziemniaków i surówki) świadczy o niewłaściwej jakości handlowej tych zestawów w sposób uzasadniający wymierzenie kary pieniężnej w oparciu o ww. przepis. Badania laboratoryjne wykazały, że

- masa pulpetów w zestawach wynosiła 179,6 g (sprawozdanie z badań nr 43/2016) i 162,6 g (sprawozdanie nr 44/2016) przy deklaracji 100 g, tj. w obu przypadkach zdecydowanie więcej niż zadeklarowano;
- masa ziemniaków w zestawach wynosiła 274,1 g (sprawozdanie nr 43/2016) i 326,6 g (sprawozdanie nr 44/2016) przy deklaracji 300 g, tj. średnia z tych wyników była równa deklaracji;
- masa surówki w zestawach wynosiła 225,2 g (sprawozdanie nr 43/2016) i 177,5 g (sprawozdanie nr 44/2016) przy deklaracji 200 g, tj. średnia z tych wyników była także równa deklaracji.

Wyniki ww. analiz wskazują, zdaniem Prezesa UOKiK, że strona nie wdrożyła odpowiednich procedur zapewniających zgodność wydawanych porcji z deklaracją dla konsumentów, niemniej, z uwagi na znacznie wyższą masę składnika głównego – pulpetów – w obu zestawach oraz zgodność uśrednionej masy pozostałych składników, tj. ziemniaków i surówki, w tym stanie faktycznym wymierzenie kary pieniężnej byłoby nieproporcjonalną sankcją.

Niezależnie od powyższego wniosku Prezes UOKiK ponownie podkreśla, że nieprawidłowości w stołówce należącej do strony dotyczące braku wykazu składników, w tym składników alergennych, oferowanych do sprzedaży potraw stanowiły wystarczającą podstawę do wymierzenia stronie kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniu na okoliczność zakwestionowanej masy potraw w dwóch zestawach obiadowych, Prezes UOKiK powtórnie stwierdza, że zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji nie powinna obejmować sankcją tego ustalenia (co wyjaśniono powyżej). Należy jednakże podkreślić, że duża liczba klientów oraz pośpiech w wydawaniu potraw nie stanowią, zdaniem organu odwoławczego, wystarczającego usprawiedliwienia dla nieprzestrzegania zadeklarowanych wielkości porcji. Strona powinna tak zorganizować pracę personelu, by zapobiec tego rodzaju nieprawidłowościom. Nie zasługuje także na uwzględnienie zarzut strony jakoby wynik pomiaru masy surówki był nieprawidłowy z powodu wycieku płynu z kapusty. Z protokołu kontroli wynika, że porcje surówki zostały pobrane do badań w całości i bez strat, to jest w takiej postaci i ilości, w jakiej została wydana inspektorom przy zakupie kontrolnym. Prezes UOKiK wyjaśnia, że w laboratorium ważona jest cała porcja surówki, zarówno jej część stała, jak i płynna.

W części odwołania odnoszącej się do zarzutu nieprawidłowego oznakowania w jadłospisie, strona podniosła, że nie została ona pouczona o obowiązku uwidoczniania wykazu składników oraz informacji o alergenach w czasie kontroli przeprowadzonej u strony przez Powiatową Stację Sanitarno-Epidemiologiczną w Kaliszu. Strona stwierdziła ponadto, że nie jest w stanie śledzić codziennie nowych przepisów. Organ drugiej instancji wyjaśnia, że cytowane powyżej przepisy prawa żywnościowego (art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia 1169/2011 oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002) nakładają na przedsiębiorcę, a więc także na Anetę Karpińską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Aneta Karpińska Stołówka Szkolna „Dobrzec” Bar Smakosz w Kaliszu, obowiązek prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z prawem żywnościowym. Natomiast rolą organów urzędowej kontroli żywności jest sprawdzenie wykonania tego obowiązku przez przedsiębiorcę. To obowiązkiem strony, a nie organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Inspekcji Handlowej, było zapewnienie przestrzegania w jej stołówce wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych i upewnienie się, że wymogi te są spełnione (por. art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 1169/2011). Za niedopełnienie tego obowiązku ustalona została sankcja w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, zastosowana w niniejszej sprawie. Z tego względu, okoliczność podniesiona przez stronę w odwołaniu, że jeszcze w trakcie kontroli poprawiła oznakowanie, nie mogła mieć wpływu na odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

Dodatkowo organ drugiej instancji wyjaśnia, że mechanizm wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o ww. przepis działa w ten sposób, że karze podlega każdy przypadek wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieopowiadających jakości handlowej. W art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej przewidziane zostały wyjątki, kiedy organ administracji może (ale nie musi) odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 40a ust. pkt 3 tej ustawy, tj. w przypadku: niskiego stopnia szkodliwości

czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu. W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji słusznie nie podjął decyzji o odstąpieniu od wymierzenia stronie kary pieniężnej, ponieważ brak informacji o wykazie składników potraw serwowanych szczególnie konsumentom jakimi są uczniowie szkoły, zwłaszcza brak informacji o składnikach alergicznych, należało uznać za istotne naruszenie przepisów o jakości handlowej.

Odnosząc się do argumentów odwołania, iż strona ustnie udzielała konsumentom informacji na temat alergenów w serwowanych potrawach, Prezes UOKiK wyjaśnia, że stosowany przez stronę sposób udzielania informacji nie odpowiadał wymaganiom przepisów § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania, które jednoznacznie nakazują stosowanie formy pisemnej, a nie ustnej („informacje [...] podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom).

Należy też wskazać, że przepisy § 19 rozporządzenia w sprawie znakowania nie są nowe, jak zdaje się twierdzić strona w odwołaniu. Ww. rozporządzenie obowiązuje od 9 stycznia 2014 roku, natomiast poprzedzało je rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 774), które w wersji obowiązującej od 1 lipca 2013 r., w § 17 zawierało analogiczne wymagania dla wszystkich środków spożywczych oferowanych luzem.

Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że – pomijając zarzut dotyczący zaniżenia masy składników dwóch zestawów obiadowych – organ pierwszej instancji prawidłowo i zasadnie wymierzył stronie karę pieniężną w minimalnej wysokości 500 zł. Wielkopolski WIIH prawidłowo ocenił także przesłanki do wymierzenia tej kary, zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Dariusz Łomowski